

**Господарський суд
Житомирської області**

10002, м. Житомир, майдан Пуятинський, 3/65, тел. (0412) 48-16-20,
E-mail: inbox@zt.arbitr.gov.ua, веб-сайт: <http://zt.arbitr.gov.ua>

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

"01" квітня 2021 р.

м. Житомир

Справа № 4/42-Б
(906/1210/20)

Господарський суд Житомирської області у складі:
судді Макаревича В.А.

секретар судового засідання: Підгаєцька М.Ю.

за участю представників сторін:

від позивача: Борейко А.М. - ліквідатор Житомирського орендного підприємства
теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго";

від відповідача: Довжаниця О.С.;

від кредиторів: АТ "Укртрансгаз" - адвокат Кравченко С.В., довіреність
від 10.12.2020 №1-2521 (у режимі відеоконференцзв'язку);,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Житомирі позовну заяву
Житомирського орендного підприємства теплових мереж
"Житомиртеплокомуненерго" (м.Житомир) в особі ліквідатора Борейка А.М. до
Довжаниці Олега Степановича про стягнення 72 740,00 грн
у межах справи № 4/42-Б

За заявою Дочірньої компанії "Газ України" Національної акціонерної компанії
"Нафтогаз України" (м. Київ)

До боржника Житомирського орендного підприємства теплових мереж
"Житомиртеплокомуненерго" (м. Житомир)
про визнання банкрутом

у судовому засіданні 10.03.2021 оголошено перерву до 15:20 год. 01.04.2021;

ВСТАНОВИВ:

У провадженні Господарського суду Житомирської області перебуває справа
№4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного підприємства теплових мереж
"Житомиртеплокомуненерго" (м. Житомир).

05.10.2020 Житомирське орендне підприємство теплових мереж
"Житомиртеплокомуненерго" в особі ліквідатора Борейка Андрія Михайловича
звернулося до Господарського суду Житомирської області із позовною заявою
№02-14/11Д-07 від 01.10.2020 до Довжаниці Олега Степановича про стягнення
72 740,00 грн у межах справи №4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного
підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" (м. Житомир).
Ухвалою суду від 12.10.2020 судом прийнято позовну заяву до розгляду та

відкрито провадження у справі в межах справи №4/42-Б; ухвалено здійснювати розгляд справи за правилами загального позовного провадження та призначено підготовче засідання.

Ухвалою суду від 11.02.2021 закрито підготовче провадження з розгляду позовної заяви Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" в особі ліквідатора Бореяка Андрія Михайловича до Довжаниці Олега Степановича (м.Житомир) про стягнення 72 740,00 грн у межах справи про банкрутство №4/42-Б та призначено розгляд заяви по суті.

Відповідно до частини 6 ст.12 Господарського процесуального кодексу України (далі ГПК України) господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку, передбаченому цим Кодексом для позовного провадження, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

При цьому слід зазначити, що 21.10.2019 набрав чинності Кодекс України з процедур банкрутства.

У відповідності до п.2 Прикінцевих та перехідних положень Кодексу України з процедур банкрутства Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" втратив чинність.

Згідно ч. 1 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства спори, стороною в яких є боржник, розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Наведена норма кореспондується з положеннями п. 8 ч. 1 ст. 20 Господарського процесуального кодексу України (далі - ГПК України), згідно якого господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема: справи про банкрутство та справи у спорах з майновими вимогами до боржника, стосовно якого відкрито провадження у справі про банкрутство, у тому числі справи у спорах про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника, за винятком спорів про визначення та сплату (стягнення) грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених відповідно до Податкового кодексу України, а також спорів про визнання недійсними правочинів за позовом контролюючого органу на виконання його повноважень, визначених Податковим кодексом України.

Отже, за умови порушення провадження у справі про банкрутство боржника, особливістю вирішення таких спорів є те, що вони розглядаються та вирішуються господарським судом без порушення нових справ, що узгоджується із загальною спрямованістю Кодексу України з процедур банкрутства, який передбачає концентрацію всіх спорів у межах справи про банкрутство задля судового контролю у межах цього провадження за діяльністю боржника, залучення всього майна боржника до ліквідаційної маси та проведення інших заходів, метою яких є повне або часткове задоволення вимог кредиторів.

Відповідно до ч. 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства господарський суд розглядає спори, сторонню в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

Судом встановлено, що всі учасники провадження у справі повідомлені про дату, час і місце розгляду справи своєчасно та з дотриманням вимог ГПК України.

У судовому засіданні позивач підтримав позовну заяву у повному обсязі та просив задовольнити позов у повному обсязі.

Відповідач у судовому засіданні проти позову заперечував з підстав, викладених у письмовому віданні.

Представник АТ "Укртрансгаз" підтримала позовні вимоги ліквідатора у повному обсязі.

Дослідивши матеріали справи 906/1210/20 та 4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго", заслухавши пояснення учасників провадження у справі, суд вважає за необхідне зазначити наступне.

Арбітражний керуючий Борейко А.М. (ліквідатор) звернувся до суду із позовною заявою про стягнення з колишнього ліквідатора Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" Довжаниці О.С. отриманої з ліквідаційного рахунка Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго", отриманої основної грошової винагороди у справі №4/42-Б з порушенням чинного законодавства за період з 20.12.2016 по 07.11.2017 в сумі 65 400,00 грн та за період з 07.11.2017 по 11.12.2020 в сумі 7 340,00 грн, а всього на суму 72 740,00 грн.

Позивач у судовому засіданні звернув увагу, що ним не пропущено строк позовної давності при зверненні до суду з позовом, оскільки, на його думку, початок перебігу позовної давності у даному випадку розпочався з моменту, коли позивачу - ліквідатору Борейку А.М. могло бути відомо про незаконність отримання колишнім ліквідатором боржника Довжаницею О.С. грошових коштів у сумі 72 740,00 грн за відповідний період з рахунку боржника, а саме з 07.11.2017 (дати призначення Борейка А.М. ліквідатором у даній справі).

Відповідач заперечив проти позову та вважає правомірним отримання ним грошової винагороди за період виконання обов'язків виконуючого обов'язки ліквідатора боржника. Також просив відмовити у задоволенні позову з підстав пропуску позивачем строку позовної давності. На його думку, початок перебігу позовної давності у даному випадку розпочався з 16.02.2017 - моменту, коли Довжаниця О.С. отримав (зняв) з рахунку боржника 7000 грн (із суми 72 740,00 грн).

За змістом статей 15, 16 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспоровання.

Відповідно до положень статті 256 Цивільного кодексу України (далі - ЦК України), позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Згідно статті 257 ЦК України, загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Відповідно до ч. 1, 5 статті 261 ЦК України, перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила. За зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання.

При цьому, позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до прийняття ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові

(ч. ч. 3 та 4 ст. 267 ЦК України).

Законом не встановлено вимог щодо форми заяви сторони про вплив позовної давності. Відтак, її може бути викладено у відзиві на позов або у вигляді окремого клопотання, письмового чи усного. Таке розуміння реалізації звернення до суду з заявою про вплив строку позовної давності є ustalеним у судовій практиці та підтверджується висновками, що містяться в постанові Верховного Суду від 16.08.2017, постановою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 09.04.2019, від 20.09.2019 у справі № 904/4342/18, Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду від 01.08.2018 у справі № 303/238/16-ц, від 20.11.2019 у справі № 360/1415/15-ц.

Разом з тим оцінка такої заяви (форми, змісту), реалізації та наявності права на звернення з цією заявою здійснюється судом, яким розглядаються заявлені вимоги.

Судом встановлено, що відповідач Довжаниця О.С. у відзиві від 09.11.2020 №36/63 просить застосувати наслідки впливу позовної давності при розгляді даної заяви.

Відтак, судом встановлено, що зазначена заява подана у належній формі стороною у справі - відповідачем, що відповідає вимогам ГПК України.

Початок перебігу позовної давності збігається з моментом виникнення у зацікавленої сторони права на позов, тобто можливості реалізувати своє право в примусовому порядку через суд.

Для визначення моменту виникнення права на позов важливими є як об'єктивні (порушення права), так і суб'єктивні (особа дізналася або повинна була дізнатися про це порушення) аспекти. Порівняльний аналіз понять "довідався" та "міг довідатися", що містяться в статті 261 ЦК України, дає підстави для висновку про презумпцію можливості та обов'язку особи знати про стан своїх майнових прав, а тому доведення факту, через який позивач не знав про порушення свого цивільного права і саме з цієї причини не звернувся за його захистом до суду, недостатньо (аналогічна правова позиція викладена у постановою Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 26.09.2019 у справі № 924/1114/18, від 03.04.2018 у справі № 910/31767/15).

Згідно з частиною першою статті 261 ЦК України у визначенні початку перебігу строку позовної давності має значення не лише встановлення, коли саме особа, яка звертається за захистом свого порушеного права або охоронюваного законом інтересу, довідалася про порушення цього права або про особу, яка його порушила, а й коли ця особа об'єктивно могла дізнатися про порушення цього права або про особу, яка його порушила.

Обов'язок позивача довести, що він не міг дізнатися про порушення свого цивільного права, також впливає із загального правила, встановленого статтею 74 ГПК України, про обов'язковість доведення стороною спору тих обставин, на які вона посилається як на підставу своїх вимог та заперечень.

Суд зазначає, що і в разі пред'явлення позову самою особою, право якої порушене, і в разі пред'явлення позову в інтересах цієї особи іншою уповноваженою на це особою початок перебігу позовної давності визначається з одного й того самого моменту: коли особа довідалася або могла довідатися про порушення її права або про особу, яка його порушила.

Таким чином, положення закону про початок перебігу позовної давності поширюється і на звернення арбітражного керуючого (ліквідатора) до суду із заявою про захист інтересів боржника. Тому при визначенні початку перебігу позовної давності у спорі за вимогами боржника/арбітражного керуючого не допускається врахування як обставин (дати) порушення провадження у справі про банкрутство та дати призначення (заміни кандидатури) арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), оскільки ні Закон про банкрутство (положення якого втратили чинність), ні чинний Кодекс України з процедур

банкрутства не встановлюють спеціальних норм про позовну давність. Отже, до цих правовідносин застосовуються загальні норми позовної давності (аналогічна позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 13.01.2016 у справі №922/5094/14).

У спірних правовідносинах суб'єктом прав є саме боржник, а не арбітражний керуючий (ліквідатор), а тому, визначаючи початок перебігу позовної давності у цій справі, слід враховувати, коли про порушене право дізнався або міг дізнатись боржник в особі уповноваженого органу. Отже, при дослідженні питання пропуску позовної давності в спорі слід з'ясовувати, коли про порушення своїх прав довідався або міг довідатися боржник в особі уповноваженого органу.

Тож при тлумаченні вимог щодо початку перебігу позовної давності слід керуватися тим, що перебіг позовної давності починається від дня, коли про відповідні обставини, тобто про порушення права, дізналася або могла довідатися особа, що є носієм права, а не інша особа, у тому числі й та, якій за законом надано повноваження із захисту цього права. У справах про банкрутство цією особою є арбітражний керуючий, на якого за законом на підставі рішення суду покладаються обов'язки та надаються повноваження розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора. При цьому і в разі пред'явлення у межах справи про банкрутство позову самою особою, право якої порушене (боржником), і у разі пред'явлення позову в інтересах цієї особи іншою уповноваженою на це особою, якою може бути арбітражний керуючий, перебіг позовної давності обчислюється з одного й того самого моменту: коли особа довідалася або могла довідатися про порушення її права або про особу, яка його порушила. Іншого правила щодо визначення початку перебігу позовної давності не містять ні частина перша статті 261 ЦК України, ні норми спеціального закону, що регулюють порядок вирішення спорів у справі про банкрутство.

Статтею 92 ЦК України визначено, що дії органу або особи, яка відповідно до установчих документів юридичної особи чи закону виступає від її імені, у відносинах із третіми особами розглядаються як дії самої юридичної особи.

Як убачається із банківських виписок з ліквідаційного рахунка Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" у ПАТ "Мегабанк" (м.Харків) (том 1 а.с. 15 - 25), які долучені до матеріалів справи у якості доказів у справі, та підтверджено ліквідатором Бореєм А.М. у судовому засіданні останньою датою зняття всієї заявленої до стягнення позивачем суми 72 740,00 грн з ліквідаційного рахунку боржника є 11.12.2017. Отже, дані обставини про зняття всієї заявленої до стягнення позивачем суми 72 740,00 грн з ліквідаційного рахунку боржника у ПАТ "Мегабанк" (м.Харків) стали відомі (могли бути відомі) Житомирському орендному підприємству теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" саме з цієї дати.

Відтак, для юридичної особи Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" днем початку перебігу строку позовної давності слід вважати день, коли Житомирське орендне підприємство теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" довідалося або могло довідатися про порушення свого права, тобто - 11.12.2017 року; відповідно строк позовної давності сплив - 11.12.2020. При цьому слід зазначити, що ліквідатор Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" Бореєм А.М. звернувся із позовною заявою до суду 05.10.2020 без пропуску строку позовної давності.

Ураховуючи період з 20.12.2016 по 11.12.2017 нарахування та виплати з ліквідаційного рахунку банкрута основної грошової винагороди на суму 72 740,00 грн колишньому ліквідатору у справі Довжаниці О.С., суд розглядає вищезазначену заяву ліквідатора Борея А.М. з урахуванням норм Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у редакції Закону від

22.12.2011 року № 4212-VI (далі – Закон про банкрутство).

Судом встановлено, що постановою господарського суду від 08.07.2014 у справі №4/42-Б, зокрема, визнано банкрутом Житомирське орендне підприємство теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго"; відкрито ліквідаційну процедуру банкрута, ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Довжаницю О.С.

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (у редакції, чинній на момент правовідносин, що склалися) ліквідатор - фізична особа, яка відповідно до судового рішення господарського суду організовує здійснення ліквідаційної процедури боржника, визнаного банкрутом, та забезпечує задоволення вимог кредиторів у встановленому цим Законом порядку.

Частиною третьою статті 98 вказаного Закону визначено, що під час реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо, з метою, з якою ці права та обов'язки надано (покладено), обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на підставі, у межах та способами, що передбачені Конституцією та законодавством України про банкрутство.

Як убачається з матеріалів справи № 4/42-Б, ухвалою від 20.12.2016 (яка набрала законної сили) суд усунув арбітражного керуючого Довжаницю О.С. від виконання обов'язків ліквідатора Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" та поклав на нього тимчасове виконання обов'язків ліквідатора до призначення нового ліквідатора у визначеному Законом порядку.

У вищезазначеній ухвалі судом зроблено висновок про неналежне виконання арбітражним керуючим Довжаницею О.С. обов'язків ліквідатора банкрута, що призвело до значного перевищення допустимих строків здійснення ліквідаційної процедури та завдання збитків як кредиторам так і банкруту у вигляді зайвих витрат на здійснення ліквідаційної процедури, зокрема, з оплати грошової винагороди арбітражного керуючого за відповідний період.

У своїй позовній заяві позивач повідомляє, що, приступивши до обов'язків ліквідатора, ним було здійснено дослідження матеріалів справи та встановлено відсутність у матеріалах справи доказів, що підтверджують проведену роботу колишнім ліквідатором Довжаницею О.С. у ліквідаційній процедурі за період з 20.12.2016 по 07.11.2017, а також було встановлено, що Довжаницею О.С. після призначення ліквідатором у справі арбітражного керуючого Бореяка А.М. безпідставно знято з ліквідаційного рахунку боржника 7 340 грн (за період з 07.11.2017 по 11.12.2017 року). Тобто, безпідставно знято з ліквідаційного рахунку боржника за період з 20.12.2016 по 07.11.2017 в сумі 65 400,00 грн та за період з 07.11.2017 по 11.12.2020 в сумі 7 340,00 грн, а всього на суму 72 740,00 грн.

Згідно з частинами 1, 4, 7 статті 43 Конституції України кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

Разом з тим, відповідно до частини 3 статті 2 ГПК України одними з основних засад (принципів) господарського судочинства є неприпустимість зловживання процесуальними правами, а також розумність строків розгляду справи судом.

При цьому суд, зберігаючи об'єктивність і неупередженість, запобігає зловживанню учасниками судового процесу їхніми правами та вживає заходів для виконання ними їхніх обов'язків (пункт 5 частини 5 статті 13 ГПК України).

Європейський суд з прав людини зауважує, що національні суди мають

вибирати способи такого тлумачення, які зазвичай можуть включати акти законодавства, відповідну практику, наукові дослідження тощо (VOLOVİK v. UKRAINE, № 15123/03, § 45, ЄСПЛ, 06 грудня 2007 року).

Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність (пункт 4.1. Рішення Конституційного Суду України від 02 листопада 2004 року № 15-рп/2004).

Добросовісність - це певний стандарт поведінки, що характеризується чесністю, відкритістю і повагою інтересів іншої сторони договору або відповідного правовідношення.

При цьому, як було зазначено вище положеннями ч.3 ст. 98 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (у відповідній редакції) передбачено, що під час реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо, з метою, з якою ці права та обов'язки надано (покладено), обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на підставі, у межах та способами, що передбачені Конституцією та законодавством України про банкрутство.

Частиною 3 статті 12 Кодексу України з процедур банкрутства також визначено, що під час реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо та з метою, з якою ці права та обов'язки надано (покладено).

У відповідності до частини 2 статті 2 ГПК України суд та учасники судового процесу зобов'язані керуватися завданням господарського судочинства, яке превалює над будь-якими іншими міркуваннями в судовому процесі.

Відтак, при визначенні розміру оплати послуг арбітражного керуючого під час здійснення ним ліквідаційної процедури у справі про банкрутство, господарський суд має досліджувати не тільки період здійснення арбітражним керуючим процедури, а й які фактичні дії вчинялись ліквідатором протягом процедури, та чи дійсно такі дії потребують на їх вчинення саме стільки часу, оскільки оплаті підлягає виключно фактично виконана робота (її обсяг), а не період часу, протягом якого тривала означена процедура.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду від 15.05.2018 у справі № 29/5005/486/2012.

Такий же висновок зроблено Верховним Судом у постанові від 04.10.2018 у справі №922/132/13-г, в якій зазначено, що при визначенні розміру оплати послуг ліквідатора під час здійснення ним ліквідаційної процедури у справі про банкрутство, господарський суд має досліджувати не тільки період здійснення ліквідатором ліквідаційної процедури, а й дії, які вчинялись ліквідатором в цей період.

Дослідивши матеріали справи №4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго", судом встановлено відсутність доказів звітування ліквідатором банкрута Довжаницею О.С. щомісяця перед комітетом кредиторів про проведену ним роботу та про нарахування та виплату грошової винагороди за період з 20.12.2016 по 07.11.2017 у справі №4/42-Б. Звіт арбітражного керуючого Довжаниці О.С. про нарахування та виплату грошової винагороди до суду за відповідний період з 20.12.2016 по 07.11.2017 також не подавався упродовж ліквідаційної процедури банкрута, а тому ліквідатором банкрута систематично порушувались вимоги абз. 1 ст. 115 Закону про банкрутство (у відповідній редакції, чинній на момент правовідносин, що склалися).

Відповідно до абз. 4 ч. 3 ст. 115 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (у редакції, чинній на момент правовідносин, що склалися), право вимоги основної грошової винагороди виникає в арбітражного керуючого в останній день кожного календарного місяця

виконання ним повноважень керуючого санацією ліквідатора.

Згідно з ч. 7 ст. 115 вказаного Закону розпорядник майна звітує про нарахування та виплату грошової винагороди арбітражного керуючого, здійснення та відшкодування його витрат на першому засіданні комітету кредиторів, а також за результатами процедури розпорядження майном боржника. Керуючий санацією не рідше одного разу на три місяці, а ліквідатор - щомісяця звітують перед комітетом кредиторів про нарахування та виплату основної та додаткової грошових винагород арбітражного керуючого, здійснення та відшкодування витрат.

Звіт арбітражного керуючого про нарахування і виплату грошової винагороди, здійснення та відшкодування витрат доводиться кредиторам до відома та повинен бути схвалений або погоджений комітетом кредиторів.

Як убачається з матеріалів справи №4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго", судом ухвалою від 23.07.2019 було зобов'язано Довжаницю О.С. надати звіт про проведену роботу (помісячно) з підтверджуючими матеріалами за весь період виконання повноважень ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго"; надати розрахунок нарахованих та отриманих коштів грошової винагороди за виконання повноважень ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго", докази, які підтверджують отримані суми та письмові пояснення підстав отримання Довжаницею О.С. коштів з ліквідаційного рахунка банкрута ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" після усунення 20.12.2016 господарським судом від виконання обов'язків ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" до 07.11.2017 та після призначення 07.11.2017 ухвалою господарського суду ліквідатором ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" Бореяка А.М.; надати звіти арбітражного керуючого про нарахування та виплату грошової винагороди, схвалені або погоджені комітетом кредиторів ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" та затверджені господарським судом за весь період виконання повноважень ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" та докази, які їх підтверджують.

Слід зазначити, що лише на виконання вимог ухвали суду від 23.07.2019 до матеріалів справи №4/42-Б про банкрутство Довжаницею О.С. було подано проміжні звіти арбітражного керуючого Довжаниці О.С. за період з лютого 2017 по жовтень 2017. Зазначені копії звітів Довжаниці О.С. долучені до матеріалів справи №4/42-Б (906/1210/20)(а с. 73-90).

При дослідженні помісячних проміжних звітів Довжаниці О.С. за період: лютий 2017 - жовтень 2017, ухвалою суду від 05.11.2019 у справі №4/42-Б про банкрутство встановлено таке.

Згідно поданих проміжних звітів Довжаницею О.С. станом на 28.02.2017 (т. 27, а. с. 132); станом на 31.03.2017 (т. 27, а. с. 133) та станом на 28.04.2017 (т. 27, а. с. 134) вся робота Довжаниці О.С. у лютому - квітні 2017 це - отримання ліквідатором відповіді від ПАТ "Укрзалізниця" про відсутність зареєстрованого рухомого залізничного складу за банкрутом та надсилання Господарським судом матеріалів справи для перегляду в апеляційній та касаційній інстанції ухвали Господарського суду Житомирської області від 20.12.2012 в частині усунення арбітражного керуючого Довжаниці О.С. від виконання обов'язків ліквідатора. Будь-яких доказів на підтвердження проведеної роботи по виконанню обов'язків ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" та правомірності отримання у лютому - квітні 2017 коштів до суду не надано.

Згідно проміжних звітів за період травень 2017 - липень 2017 року (т. 27, а. с. 135 - 137) про виконання обов'язків ліквідатора Довжаницею О.С. фактично зазначено про розгляд касаційної скарги Довжаниці О.С. касаційною інстанцією. Будь-яких доказів на підтвердження проведеної роботи по виконанню обов'язків ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" та правомірності отримання за період травень

2017 - липень 2017 коштів до суду не надано.

У поданих звітах Довжаниці О. С. про виконання обов'язків ліквідатора за період серпень 2017 - жовтень 2017 року (т. 27, а. с. 138 - 140) фактично лише зазначено, що підготовлено усі матеріали для передачі їх новопризначеному ліквідатору банкрута та забезпечено у встановленому порядку зберігання усієї документації з ведення процедури банкрутства.

Відповідно до протоколу засідання комітету кредиторів від 01.11.2019, комітетом кредиторів у складі членів комітету кредиторів: ДК "Газ України" НАК "Нафтогаз України"; ГУ ДФС у Житомирській області та ГУ Пенсійного фонду України в Житомирській області прийнято до уваги подані Довжаницею О.С. проміжні звіти ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" у справі № 4/42-Б за лютий - жовтень 2017 року, що включають в себе звіти ліквідатора про нарахування та виплату основної грошової винагороди ліквідатора за відповідний період.

При цьому у протоколі комітету кредиторів від 01.11.2019, поданого до суду арбітражним керуючим Бореєм А. М., не була зазначена правова позиція кожного з членів комітету кредиторів щодо розгляду помісячних проміжних звітів Довжаниці О. С. за період: лютий 2017 - жовтень 2017 за відсутності матеріалів та доказів про виконання роботи ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" Довжаницею О.С. (наявність /відсутність/ заперечень, обґрунтування голосування та прийняття до відома зазначених звітів Довжаниці О. С. за період: лютий 2017 - жовтень 2017 не підтверджених доказами тощо).

Ухвалою суду від 12.12.2019 у справі №4/42-Б встановлено наступне.

У своїх письмових поясненнях №36/56 від 10.12.2019 Довжаницею О. С. зазначено, що у період тимчасово виконуючим обов'язки ліквідатора (лютий 2017 - жовтень 2017) вживались заходи із збереження активів банкрута шляхом надання пояснень та участі у слідчих діях в рамках кримінального провадження №12014060020005402 від 01.10.2014 стосовно зловживання службовим становищем колишнього керівника Житомирського ОПТМ «Житомиртеплокомуненерго» Лісіна О.С, яке проводилось Прокуратурою Житомирської області.

Зокрема, пояснення і свідчення в рамках названого кримінального провадження надавались ліквідатором банкрута 24.02.2017, 30.03.2017, 21.04.2017, 19.05.2017, 23.06.2017, 28.07.2019, 23.08.2017, 29.09.2017, 20.10.2017; вказані пояснення (свідчення) ліквідатора банкрута знаходяться в матеріалах кримінального провадження.

При цьому слід зазначити, що суд критично ставиться до зазначеного, оскільки Довжаницею О. С. не надано до суду жодних документів: копій вказаних пояснень (свідчень), заяв, клопотань тощо про активну участь у слідчих діях в рамках кримінального провадження №12014060020005402. Крім того, Довжаниця О. С. не був позбавлений можливості у разі надання пояснень і свідчень 24.02.2017, 30.03.2017, 21.04.2017, 19.05.2017, 23.06.2017, 28.07.2019, 23.08.2017, 29.09.2017, 20.10.2017 в рамках названого кримінального провадження скласти відповідні звіти про виконану роботу для щомісячного звітування для комітету кредиторів у справі №4/42-Б про банкрутство Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" та надати їх до справи.

Разом з тим, жодних доказів на підтвердження зазначеного комітетом кредиторів та до Господарського суду Житомирської області Довжаницею О. С. не надано.

Комітетом кредиторів (протокол від 01.11.2019р.) щодо клопотання колишнього ліквідатора боржника Довжаниці О. С. № 36/387 від 19.12.2016 про затвердження понесених ліквідатором витрат на загальну суму 144 987,25 грн прийнято наступні рішення: грошові кошти в сумі 7 340 грн, отримані Довжаницею О.С. з ліквідаційного рахунку банкрута після припинення повноважень Довжаниці О.С. як ліквідатора банкрута та призначення нового ліквідатора, підлягають поверненню на ліквідаційний

банківський рахунок ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго".

У письмових поясненнях ДК "Газ України" НАК "Нафтогаз України" зазначено, що зі змісту поданих Довжаницею О.С. звітів за період лютий 2017 - жовтень 2017 року вбачається, що вони не є підсумковими і стосуються лише періоду виконання ним обов'язків ліквідатора у справі про банкрутство, тому комітетом кредиторів надані Довжаницею О.С. звіти за період лютий 2017 - жовтень 2017 року було прийнято до відома.

Письмовими поясненнями Головне управління Пенсійного фонду України повідомило, що проміжні звіти ліквідатора за період з лютого по липень та з серпня по жовтень 2017 року є абсолютно ідентичними, не містять жодних дій, які б свідчили про належне виконання ліквідатором своїх обов'язків; одиничні випадки направлення ліквідатором запитів до правовстановлюючих чи інших органів не є критерієм якості роботи ліквідатора; робота ліквідатора щодо апеляційних та касаційних оскаржень рішень судів, метою яких є захист особистих інтересів Довжаниці О.С., жодним чином не може визнаватись роботою ліквідатора, спрямованою на захист інтересів кредиторів. А тому представником Головного управління Пенсійного фонду України зазначено в судовому засіданні про неналежне виконання Довжаницею О.С. повноважень ліквідатора та наданням звітних матеріалів на вимогу суду лише через 2 (два) роки.

Відтак, з урахуванням досліджених звітів Довжаниці О.С. за відповідний період, протоколу засідання комітету кредиторів ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" від 01.11.2019, письмових пояснень членів комітету кредиторів про прийняті 01.11.2019 рішення, пояснень у судовому засіданні Довжаниці О.С., ліквідатора Бореяка А.М., суд дійшов висновку, що за період з лютого 2017 по жовтень 2017 Довжаницею О.С. не надано доказів в підтвердження проведеної ним роботи за вказаний період. При цьому Довжаницею О.С. не надано інших доказів про проведену роботу на виконання повноважень ліквідатора у справі у вказаний період.

Також, слід зазначити, що банківські виписки за період з 01.01.2017 по 10.05.2018 з ліквідаційного рахунка Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" у ПАТ "Мегабанк" (м.Харків), які долучені до матеріалів справи у якості доказів (том 1 а.с. 15 - 25), підтверджують зняття Довжаницею О.С. коштів з ліквідаційного рахунка Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" у ПАТ "Мегабанк" (м.Харків) за період з лютого 2017 по жовтень 2017 року в рахунок оплати послуг на суму 65 400,00 грн, що не заперечується Довжаницею О.С. у судовому засіданні та 7 340,00 грн після усунення 20.12.2016 Довжаниці О.С. господарським судом від виконання обов'язків ліквідатора ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" та після призначення 07.11.2017 ухвалою господарського суду ліквідатором ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" арбітражного керуючого Бореяка А.М.

Суд констатує про відсутність підстав у Довжаниці О.С. для отримання 7 340,00 грн після призначення 07.11.2017 ухвалою господарського суду ліквідатором ЖОПТМ "Житомиртеплокомуненерго" арбітражного керуючого Бореяка А.М.

Як убачається з матеріалів справи, ліквідатор Бореяко А.М. неодноразово звертався до Довжаниці О.С. з метою отримання додаткових доказів звітування Довжаницею О.С. щомісяця перед комітетом кредиторів про проведену роботу та нарахування та виплату грошової винагороди за вказаний період.

Проте, Довжаницею О.С. зазначені докази до даної справи та справи №4/42-Б про банкрутство не надані. Також до справи не надані докази повернення колишнім Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго".

З урахуванням зазначеного, суд констатує, що отримання коштів колишнім

ліквідатором Довжаницею О.С. на суму 72 740,00 грн є безпідставним та здійснено з порушенням чинного законодавства

За таких обставин порушене право Житомирського орендного підприємства теплових мереж "Житомиртеплокомуненерго" та його кредиторів через безпідставне отримання коштів з рахунку банкрута на суму 72 740,00 грн колишнім ліквідатором Довжаницею О.С. потребує захисту.

Згідно із частинами 2, 3 статті 13 ГПК України учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом.

Відповідно до частини 1 статті 73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

За приписами частини 1 статті 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Статтею 76 ГПК України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Відповідно до частини 1 статті 77 ГПК України обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

За приписами частини 1 статті 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Враховуючи вищевикладене, суд дійшов висновку про задоволення позову та наявність підстав для стягнення на користь позивача з Довжаниці О.С. 72 740,00 грн.

Судові витрати покладаються на відповідача відповідно до ч. 4 ст. 129 ГПК України.

Керуючись ст. 74, статтями 129, 233, 236 - 238, 240, 241, 256 Господарського процесуального кодексу України, ст.ст. 261, 267 Цивільного кодексу України, ст. 115 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (у відповідній редакції), ч. 2 ст. 7, ст.ст. 58 - 61 Кодексу України з процедур банкрутства, господарський суд

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву задовольнити.

2. Стягнути з Довжаниці Олега Степановича, код 2446904473, провулок Пограничний, будинок 14, м. Житомир, 10004 на користь Житомирського орендного підприємства теплових мереж «Житомиртеплокомуненерго», код 05478806, вул. Київська, 48, м. Житомир, 10014, р/р 333516290000026008980050023 у АТ «Мегабанк» м. Харків – 72 740,00 грн.

Видати наказ.

3. Стягнути з Довжаниці Олега Степановича, код 2446904473, провулок Пограничний, будинок 14, м. Житомир, 10004 на користь Житомирського орендного підприємства теплових мереж «Житомиртеплокомуненерго», код 05478806, вул. Київська, 48, м. Житомир, 10014, р/р 333516290000026008980050023 у АТ

«Мегабанк» м. Харків - 2 197,00 грн витрат по сплаті судового збору.
Видати наказ.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Веб-адреса сторінки на офіційному веб-порталі судової влади України в мережі Інтернет, за якою учасники справи можуть отримати інформацію по справі, що розглядається: <http://court.gov.ua/fair/sud5007/>.

Повне рішення складено: 08.04.21

Суддя

Макаревич В.А.

Згідно з рішенням суду:

В.А. Макаревич

Список розсилки:

- 1 - у справу;
- 2 - а/к Борейку А.М. - на електронну адресу та простою кореспонденцією;
- 3 - ДК "Газ України" НАК "Нафтогаз України" - на електронну пошту: o.skryl@gas.ua
- 4 - ГУ ПФУ в Житомирській області - на електронну адресу
- 5 - Житомирська міська рада - на електронну пошту mvk@zt-rada.gov.ua
- 6 - АТ "Укртрансгаз" (01021, м. Київ, Кловський узвіз, буд. 9/1) (рек.)
- 7 - ГУ ДПС у Житомирській області - на електронну адресу
- 8 - Управління ВД ФСС України у Житомирській області - на електронну пошту
- 9 - КП "Агентство з управління майном" Житомирської міської ради (10014, м. Житомир, вул. Покровська, 4) (рек.)
- 10 - Північний офіс Держаудитслужби - на електронну пошту mailbox@das.gov.ua
- 11- Довжаниці О.С. - провулок Пограничний, будинок 14, м. Житомир, 10004 (рек. з повідом.)

